

De Bintangs uit Beverwijk

De Bintangs is de naam van een van de oudste Nederlandse popgroepen.

50 jaar Nederlandse pop muziek en de Bintangs zijn daar bijna even lang een deel van. Opgericht in 1961 en nog steeds springlevend. Dat maakt ze de langst bestaande, nog altijd spelende en platen makende rock band in de lage landen en, zeer waarschijnlijk, ook in de hele wereld. De Bintangs bestaan uit: Frank Kraaijeveld (zang, bas), Dagomar Jansen (zang, mondharmonica, gitaren), Maarten Ibelings (gitaren, zang) en Gerben Ibelings (drums).

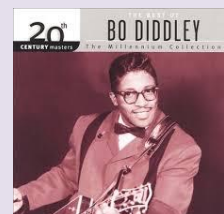
De Bintangs zijn voortgekomen uit de bands Sky Rockets (met Frank Kraaijeveld) en Garred Boys (met Arti) Deze twee bandjes fuseerden in het najaar van 1959 en vormden de Rocket Dynes. Een jaar later, in 1960, doopten zij zich om tot Black Phantoms. De bandleiders Frank en Arti Kraaijeveld verlegden tegelijkertijd hun muzikale werkgebied van hun woonplaats Santpoort naar Beverwijk. Meine Fernhout, Arti en Frank Kraaijeveld speelden toen later met 6 Indische jongens in de Bintangs. Bintangs betekent 'sterren' in het Indonesisch en is ook een biermerk. Fred Maas speelde in de Bintangs in de jaren 1961 - 1962 en hij was door zijn indische afkomst, mede verantwoordelijk voor de bandnaam. (Bintangs is Maleis voor sterren)

De groep speelde voornamelijk Indo-rock. Alhoewel dit muzikaal een interessant perspectief was heeft de 'Indische' tijd voor de Bintangs maar kort geduurd. De muziek van de Kraaijevelds was de Indonesiërs te wild met als gevolg dat in 1961 de Bintangs op de gebroeders Frank (bas, zang) en Arti (gitaar, zang) Kraaijeveld overging. Wapenbroeders waren drummer Jimmy Jansen en slaggitarist Meine Fernhout. Via de BBC-radio maakt men in die tijd kennis met The Beatles en The Rolling Stones. In 1963 schakelt de groep over op rauwe rhythm and blues, door de fans al gauw betiteld als de 'Hoogoven Sound'. Een sound die stond en staat voor stoere, recht voor zijn raap rock; rhythm and blues getinte muziek, overgoten met een stevige portie rocksaus". De groep bouwt binnen korte tijd een geduchte live-reputatie op.

(Rhythm-and-blues is een muziekgenre met invloeden uit jazz, gospel en blues. Het is ontstaan in de Afro-Amerikaanse cultuur in de jaren veertig van de 20e eeuw. Op zijn beurt leidde rhythm-and-blues mede tot het ontstaan van onder meer rock-'n-roll en soul, en beïnvloedde ook Europese rockgroepen. In bredere zin wordt de term rhythm-and-blues ook wel gebruikt als benaming voor Afro-Amerikaanse popmuziek in het algemeen. De term werd in 1948 bedacht door Jerry Wexler van het Amerikaanse muziektijdschrift Billboard en een jaar later ingevoerd door datzelfde tijdschrift als vervanging van race music ("rasmuziek") dat beledigend opgevat werd door de zwarte gemeenschap in de Verenigde Staten.)

In 1965 neemt de groep haar eerste single op: You can't judge a book by looking at the cover onder het label van het blad Muziek Expres. Dit was een oorspronkelijk nummer van Bo Diddley dat door de Bintangs werd gecoverd.

Bo Diddley, geboren als Otha Ellas Bates, later veranderd in Ellas McDaniel (McComb, 30 december 1928 - Archer, 2 juni 2008), was een invloedrijke Amerikaanse rock-'n-roll- zanger en - gitarist. Zijn stijl, kenmerkend door de metaalachtige Gitaar Riffs en de voortstuwende ritmes, is van invloed geweest op talloze muzikanten, hoewel zijn werk zelden de hitlijsten heeft weten te bereiken. Onder anderen The Rolling Stones, The Doors, Buddy Holly, Muddy Waters, The Animals, Quicksilver Messenger Service, The Pretty Things en The Yardbirds hebben covers en bewerkingen van nummers van Bo Diddley alias E. McDaniel gespeeld.

De single is geen daverend success maar de live-optredens zorgen voor aardig wat opschudding. Tijdens een festival bekogelen Bintangs-fans Rob de Nijs & De Lords met bierflessen. De zaak ontaardt in een massale knokpartij en de politie moet eraan te pas komen om de zaak te sussen. Aan het eind van het jaar wordt zanger Wil Nimitz vervangen door Gus Pleines. Gus had een kenmerkend stemgeluid dat leek op dat van Mick Jagger. Zijn stem heeft, in grote mate, bijgedragen tot het succes van de Bintangs.

In 1966 gaat het weer mis. Tijdens een optreden in Beverwijk breekt het publiek het plaatselijke jongerencentrum af. Dit heeft tot gevolg dat de band nergens meer welkom is. De band besluit om zelf een zaal te huren in Bloemendaal om toch te kunnen. Het gaat weer mis. De populariteit van de groep is al zo groot dat honderden fans, ondanks dat ze geen kaartje hebben, toch naar de zaal komen. Om toch iets van het concert mee te maken worden de ramen ingegooid. De politie moet de zaal ontruimen. De band beseft dat het zo niet verder kan en doet verwoede pogingen om van hun gewelddadige imago af te komen. Dat lukt uiteindelijk en datzelfde jaar mag de band in Den Bosch in het voorprogramma van de Rolling Stones spelen. In 1967 mochten ze spelen in het voorprogramma van de Engelse rockgroep The Kinks. Het was een groot succes. De Kinks werden totaal weg gespeeld.

The Kinks was een Engelse rockgroep ontstaan in 1963 met singer-songwriter Ray Davies, zijn broer leadgitarist en zanger Dave Davies en bassist Pete Quaife. De nummers uit hun beginperiode waren toonaangevend voor de rock-'n-roll in het midden van de jaren zestig.

De eerste elpee wordt opgenomen in 1969 zonder Arti Kraaijeveld die voor onbepaalde tijd in Spanje verblijft. De titel is Blues on the ceiling. In 1970 volgde de eerste top 10 hitsingle: Travellin in the USA, geschreven door Arti Kraaijeveld die ondertussen weer terug is. Deze eerste top 10 hit werd al snel gevolgd door Riding on the L&N.

Na talloze bezettingswijzigingen worden de broers Kraaijeveld in 1972 wegens artistieke en organisatorische meningsverschillen uit de groep gezet. Zij richten Kraaijeveld op, waarmee ze een bescheiden hitje scoren: Mona Lisa (geproduceerd door Boudewijn de Groot). Kraaijeveld gaat verder onder de naam Circus Kraaijeveld waarvan de single Do Dad verschijnt. Gus Pleines en gitarist, toetsenist, fluitist Jan Wijte, behouden de groepsnaam de Bintangs en gaan op de oude voet verder. De groep kent door de jaren heen ruim veertig verschillende bezettingen met, behalve in de jaren 1972 tot 1974, Frank Kraaijeveld, als enige constante.

Onder anderen zanger Gus Pleines en de gitaristen Jack van Schie en Jan Wijte hebben met onderbrekingen vele jaren deel uitgemaakt van de band. Tussen 1974 en 1983 passeerden onder meer Albert Schierbeek, Jan-Paul van der Meij en Rob Ruijter de gelederen van de Bintangs. Ondanks deze toevoegingen en een live-registratie die de energie van de band behoorlijk goed weergeeft is de rek er zo langzamerhand helemaal uit. Het is de tijd van new wave, synthipop en new romantics. Voor platenmaatschappijen zijn The Bintangs met hun ouderwetse r&b-sound niet meer hip genoeg. In 1983 hield Pleines het voor gezien en in 1985 besloot Frank Kraaijeveld de band op te heffen. Op 9 maart is het afscheidsconcert in Paradiso Amsterdam. Zes verschillende Bintang line-ups geven een eenmalig concert. In 1986 verscheen de live dubbel-lp Bye Bye Bintangs, een registratie van het concert in Paradiso.

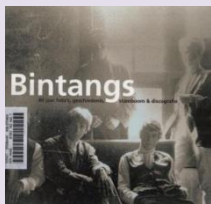

In 1989 is het tijd voor een reünie van de Bintangs. Gus Pleines, Frank Kaaijeveld, Jack van Schie, Jan Wijte en Kees Brouwer komen weer bij elkaar voor een tournee door de 12 provincies met in elke provincie een concert. Het is de start van een nieuwe periode

Bintang. Traditiegetrouw volgen de wijzigingen in de bezetting zich op. Het doet niets af aan de populariteit van de band. In 1996 staan de Bintangs weer in Paradiso Amsterdam. De Bintangs spelen 5 uur achter elkaar, een totaal van 64 nummers, zonder gastmusici. Paradiso is uitverkocht. Van dit optreden is de cd Dynamite night live at Paradiso het resultaat.

In 1999 wordt de bekendste Bintangs elpee Genuine Bull opnieuw uitgebracht op cd. Zelfs vanuit de Verenigde Staten van Amerika wordt er enthousiast gereageerd.

Tijdens het optreden op 22 juni 2001 in het Patronaat te Haarlem presenteert de band het foto-boek 40 Jaar Bintangs. Er worden een aantal concerten gegeven in Heemskerk in een afgeladen Donkey Shot in Heemskerk en vooral in Het Kennemer Theater in Beverwijk, Daar werd een een speciaal "40 jarig jubileumconcert" gegeven met deelname van vele oud-Bintangs bandleden, zoals de drummers Jimmy Jansen, Aad Hooft en Harry Schierbeek. Het is een waar lustrumjaar voor de groep. Er word gestart met de opnamen voor de nieuwe studio CD: La femme sans tête, opgenomen in de eigen Bintangs oefenruimte en er zijn vele kranten-publicaties en radio-interviews, waaronder een drie uur durende Bintangs-special op diverse lokale omroepen in Noord-Holland op gang gebracht door Radio Beverwijk. Ook waren er twee TV-uitzendingen op de regionale zender TV Noord-Holland.

In 2002 wordt het album La Femme Sans Tête in Paradiso aan het publiek gepresenteerd. De groep heeft gemiddeld 3 keer per maand een optreden. Helaas komt op 22 november het bericht dat de drummer Kees Brouwer een einde aan zijn leven heeft gemaakt. Er is even twijfel of dit het einde van de band is maar als Burt van der Meij in januari 2003 Kees opvolgt als drummer is de band weer op sterkte. In 2004 gelast de band alle komende optredens af. De zanger van de band, Gus Pleines, is ziek. In maart wordt besloten om, terwijl Gus herstellende is, met 4 man op te treden in Hoorn. Het voortbestaan van de band staat weer op het spel. Om uiteenlopende redenen verlaten drie leden de band. Burt van der Meij, Jack van Schie en Gus Pleines stoppen ermee. Gelukkig vinden Frank Kraayeveld en Jan Wijte twee nieuwe bandleden. Het zijn de broers Gerben (drums) en Maarten Ibelings (gitaar/achtergrondzang). De crisis is afgewend. De Bintangs gaan door.

In 2006 komt het album Doc uit. Frank Kraaijeveld maakt 100 met de hand geschilderde hoesjes die worden toegevoegd bij de speciale editie van de cd. De Bintangs bestaan met vallen en opstaan 45 jaar. Ze vieren het met de dvd Document - 45 Years Of Rock 'n Roll. Op de dvd staat het concert dat de groep eerder in het jaar gaf in het Patronaat te Haarlem. Het schijfje bevat ook veel bonusmateriaal, zoals homevideo's, historische momenten, een live & on the road fotogallery en een tv-special over het 45-jarig bestaan die is uitgezonden op RTV-Noord-Holland. De DVD en de speciale editie van het album Doc zijn een must voor de fans. Tijdens het 45 jarig jubileumfeestje in Beverwijk krijgen de fans nog een extra kadootje. Broer Arty Kraaijeveld (die op bezoek is in Nederland) zingt samen met Frank zijn nummer 'Agnes Grey' voor een uitzinnige menigte.

Op 28 maart 2007 overlijdt Gus Pleines op 58jarige leeftijd na een kort ziekbed aan de gevolgen van een longembolie. De stem van Gus Pleines was jarenlang bepalend voor het

geluid van de legendarische Bintangs. Zijn scherpe stemgeluid met daarboven de hogere, rauwere tweede stem van Frank Kraaijeveld, dat bepaalde het Bintangs-geluid.

Hij maakte vanaf 1965 tot 2004 deel uit van de groep.

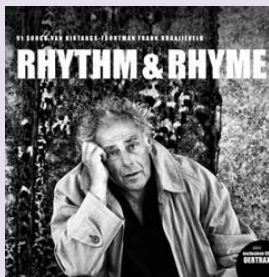
Jan Wijte neemt in september afscheid van de Bintangs en speelt zijn laatste optreden met de band in het Haarlemse Patronaat. Hij was 40 jaar lang één van de bandleden.

De Bintangs bestaan vanaf september uit de enige constante factor in de band Frank Kraaijeveld en daarnaast zijn mede bandleden Gerben Ibelings, Maarten Ibelings en Dagomar Jansen (zang/ gitaar/ slidegitaar/ mondorgel).

Op 3 februari 2008 geven de Bintangs in Heemskerk een eenmalig concert dat geheel in het teken staat van de periode rond het eerste album Blues On The Ceiling uit 1969. Het concert is deels in de authentieke bezetting spelen met Jan Wijte, Aad Hooft, Frank Kraaijeveld, aangevuld met Dagomar Jansen (mondharmonica, gitaar, slidegitaar en zang). Het eenmalige concert wordt tot nu toe nog elk jaar met groot succes herhaald.

Op 26 februari 2011 viert de Bintangs het vijftigjarig bestaan met een groots opgezet concert in Paradiso, Amsterdam. In het jubileumjaar verschijnt ook het boek Fifty Fifty: 50 Jaar Nederlandse Rockhistorie In 50 Korte Verhalen, geschreven door Frank Kraaijeveld.

In 2013 brengt Frank Kraaijeveld het boek Rhythm & Rhyme uit. Het zijn de teksten van 91 nummers die hij ooit heeft geschreven. Het boek gaat vergezeld van de cd Oertrax dat voor het merendeel bestaat uit demo's die zijn opgenomen tussen 1979 en 1986. De laatste vijf nummers van de cd zijn met Marco Nicola opgenomen in 2012.

Weetje

Wereldberoemd zijn de Bintangs nooit geworden - of het zou in de regio IJmond moeten zijn, waar fans, om hun aanhankelijkheid te betuigen, in grote letters, en met gevaar voor eigen leven, overal in reuzenletters 'Bintangs' op schilderden. Op de zijkant van het hotelschip in de haven van Hoogovens, waar de staalgigant zijn Italiaanse gastarbeiders te slapen legde. Of op de oude gashouder van Beverwijk.

De Bintangs gingen door het leven als 'De Bintangs uit Beverwijk'. Dat is dan ook de titel van dit artikel. Dat bekte lekker, al klopte het eigenlijk niet. Ze repeteerden inderdaad in een kelder in Beverwijk, de gemeente boven het Noordzeekanaal waar zo ongeveer alle mannen bij Hoogovens werkten. Maar de grondleggers kwamen uit het veel welvarender gebied ten zuiden van het kanaal. De Kraaijevelds kwamen uit Santpoort, Gus Pleines zelfs helemaal uit het toen nogal burgerlijke Heemstede.

Een fenomeen werden de Bintangs wel. Dankzij de stem van Gus Pleines, en hun ruige rhythm and blues, werden zij vaak de Nederlandse Rolling Stones genoemd. Daarnaast genieten de Bintangs een zekere faam doordat ze in de ruim 45 jaar van hun bestaan veel personeelwisselingen meemaakten, die hun fans minutieus in kaart brachten. Tot 2001 zijn er maar liefst veertig verschillende bezettingen geweest. 'De Bintangs zijn net een melkgebit: ze wisselen voortdurend', werd er dan gepraat.